

baade i dette og det andet Ting, være almindelige Forhaabninger om, at denne Krig vil give gode Resultater.

Reedtz-Thott: Til den højtærede Minister vil jeg blot sige, at jeg har ikke hørt noget, der kunde berolige mig med Hensyn til det af mig nævnte Spørgsmaal. Men jeg haaber, at naar den Rottetkrig, som den højtærede Minister har erklæret skal begynde i Juni Maaned dette Aar, skal finde Sted, vil Ministeren ikke paa Basis af denne Lov fordre et almindeligt Opbud under Bøde af 100 til 500 Kr.

Pagh: Overfor de Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte til mine Udtalelser, skal jeg sige, at naar jeg finder Udtrykket „Rotter“ i § 1 noget tvetydigt, ligger det deri, at der kan være Tvivl om, hvorvidt Rotteunger ogsaa komme ind under Begrebet; da jeg nu netop ogsaa ønsker, at Rotteunger komme ind under Præmieringssystemet, kunde jeg ønske det tydeliggjort. Jeg er altsaa enig med den højtærede Minister i, at vi skulle ogsaa udrydde Rotteunger ved Hjælp af Præmiering, men det er ikke ganske klart efter Lovforslagets Indhold, om Rotteunger komme med.

Med Hensyn til § 4 skal jeg sige, at jeg forstaaer meget godt Meningen med den Bestemmelse, der er sat ind i Folketinget. Meningen er den, at naar en Mand har faaet Statshjælp til rottefordrivende Midler, kunde de Rotter, som ere dræbte ved Hjælp af disse Midler, ikke komme ind under Præmieringen. Men det kunde de jo meget godt alligevel komme, idet man kunde tænke sig, at en Mand, om jeg saa maa sige, oplagrede de døde Rotter og saa en Maaned efter afleverede et større Parti og derved fik Præmie. Det er ikke Meningen, og derfor tror jeg, at det var heldigt, om der kom til at staa, at Rotter, som ere dræbte i den paagældende Maaned, ikke kunde æske Præmie.

Overfor de Bemærkninger, der ere gjorte af et andet æret Medlem (Breinholt), skal jeg blot sige, at jeg vedblivende mener, at der kunde være Anledning til, at Lovforslaget blev gjort til Genstand for en lille Prøve i et Udvalg, og jeg skal gentage, at jeg ønsker senere at stille Forslag derom.

Johansen: Til det ærede Medlem (Pagh), der nu satte sig, skal jeg sige, at der er ingen Tvivl om, at naar vi tale om „Rotter“, omfatter dette Ord ogsaa Rotteunger

— der er et æret Medlem bag ved mig, der siger ja — det er jeg vis paa, at alle uden Undtagelse ville anse for naturligt, saa meget mere som det ogsaa er om at gøre at faa fat i Rotteungerne, fordi disse jo blive voksne. Selv om de i Øjeblikket ikke gøre Fortræd, ville de komme til at gøre den selvsamme Skade som de gamle, og jeg synes derfor, at der staaer lige saa meget paa Spil med Hensyn til dem som med Hensyn til de ældre.

Om den Bestemmelse, at de, der have faaet Hjælp til Udryddelse af Rotter, ikke i en Maaned efter, at Midlet er brugt, kunne levere Rotter og faa Præmier for dem, siger det ærede Medlem, at det vil kunne lade sig gøre at gemme Rotterne en Maaned. Det tror jeg ikke lader sig gøre, thi saa skulde der opfindes et eller andet Middel, hvorved de kunne præpareres til Opbevaring, da der ellers vil gaa Fordærvelse i dem. Der siges, at det kan lade sig gøre om Vinteren, idet man lader Rotterne fryse, men det er ogsaa et Middel, som jeg ikke tror vil blive anvendt. — Jeg tror saaledes, at Lovforslaget har en saadan Affattelse, at man ganske rolig kan gaa med til det, ogsaa til de 2 af det ærede Medlem (Pagh) omtalte Bestemmelser. Jeg finder ikke, at der er nogen som helst Grund til at gøre Forandring i Lovforslaget.

Breinholt: Jeg tillod mig at henstille indstændigt til det ærede 6. Medlem for 6te Kreds (Pagh) at frafalde det Ønske, han havde udtalt om Lovforslagets Henvisning til et Udvalg. Thi det er givet, at et Udvalg skal først vælges, skal konstitueres, hvad der undertiden tager lang Tid, skal samles; saa kan den ikke møde og den ikke møde; derved trækkes Tiden hen, og vi vide da ikke, naar vi i Virkeligheden faa Sagen igen til 2den Behandling. Og da vi notorisk ere langt henne i Samlingen, og der er, som jeg før sagde, andre vigtigere og større Ting, der beskæftige os og tage vor Interesse, er der al Rimelighed for, at det vil gaa som tidligere, at vi ingen Lov faa. Saa meget mindre forekommer det mig, at der er Anledning til at nedsætte Udvalg, som vi af den højtærede Ministers sidste Udtalelse hørte, at en rent redaktionel Ændring for at gøre et eller andet Punkt klarere kan saa udmærket stilles, uden at det behøver at gøres i et Udvalg, en saadan Ændring skulde Ministeren tage venlig imod. Det kan gaa hurtig og snart uden den meget tidsspildende Omvej gennem et Udvalg. —